

Ik was nu bijna 5 jaar bij Breker geweest en wilde ook wel eens wat meer van de wereld zien en ook hoe het bij een ander toeling. Met zijn goedkeuring ben ik dus weggegaan en wel niet zo heel ver de wereld in. Ik ben gegaan naar Waarde. Naaf M. Allewijn, de vader van de tegenwoordige gebrs. Allewijn, die nog altijd Timmerman en Aannemer zijn op Waarde. Hij had toen zeer veel werk o.a. de herbouw van de schuur op Westhof, welke door de vloed van 1906 was weggespoeld. De nieuwe Ned. Herv. Kerk op Biezelinghe veel huizenbouw van van der Hart enz. aan de Plattendijk en van van M. Wisse in Henegouwen, welk laatste door de vloed van 1953 weer is weggespoeld. Hij was getrouwd met Aaltje Overbeeke, en dat was een zeer best mens. Hij zelf was een zeer stugge baas en vond aan hem niets. Gelukkig dat ik mijn vak al aardig onder de knie had, zodat ik weinig last mee hem had. Ik ging dan 's middags koffie drinken bij Marien van Espen en Geertrui van Houte welke kinderen en zij hadden er nog al wat ik daar alle heb leren kennen. Ze hebben jagenlang vriendschap met ons onderhouden, maar zijn allen allang overleden.

Aan de schuur in de Bathpolder heb ik veel gewerkt. Deze is de oorlog van 1940 afgebrand wegens oorlogsgeweld. Ook de kerkbanken uit de Herv. Kerk van Biezelinghe heb ik gemaakt op de winkel. Ik hoefde echter niet naar later Biezelinghe toe. Wat ik natuurlijk wel goed vond.

Ik ben daar gebleven tot eind van de zomer, toen de grootste drukte weer wat over was en intussen waren de drie schuren met woonhuizen in de Valckenissepolder en Emanuelpolder: t.w. "Eureka" Emanuelhoeve" en "t'Hof Trio" aanbesteed. Een zekere caféhouder van Hansweert Knuijt had die aangenomen. In die tijd ging dat nog al gemakkelijk. Een ander liet men het maar uitrekenen en men schreef maar in. Ik heb daar de hele winter gewerkt en goed geld verdiend, daar we nog al veel onderhands werk konden aannemen. Voor die tijd was dat een hele onderneming, maar zodoende kwam men ver boven het gewone loon uit. Was 's avonds nog al eens laat werken. Natuurlijk met een petroleumlamp, die je zelf moest aanschaffen. Dat was dan een blikke lamp. Ik kwam dan bij winterdag gelopen van uit Valckenisse door het paadje zo naar de dijk, voorbij de Zuidschans naar huis. Om half 8 was ik dan thuis en dan natuurlijk nog eten. Want 's middags kwam ik niet naar huis. Dat was te ver. Op die hofstede van Dees was de Heer Adriaan Weststrate, de latere Schoonvader van Kees en Pie toen opperknecht. In die tijd hadden de boeren soms 3 of wel 4 paardeknechts en de eerste was dan de opperknecht. Het jaar daarop, naar ik meen in 1909, is hij toen voor zijn eigen de zaak begonnen van kopen van landbouwprodukten enz.

In dit jaar 1908 moest ik in de maand September loten voor de militaire dienst. Wij waren met 19 man. Eigenlijk waren we met z'n 20en geweest, maar in het voorjaar was er een verdronken. n.l. Piet Butijn, een broer van Leen en Toon Butijn. Hij werkte aan de dijkherstelling in de Bathpolder en zou 's avonds na zijn werk nog even gaan zwemmen, maar komt ongelukkiger wijze in een agt terecht welke daar veel waren met die dijkverzwaring.

Deze loting geschiedde toe n op het Gemeentehuis. De Burgemeeste trok dan een nummer uit een fles, waarin natuurlijk net zo veel loten lagen opgerold als er lotelingen waren. Het ging altijd alfabetisch, zodat ik een van de laatste was en dan werd elke keer het nummer hard afgeroepen. Als je dan zo ongeveer de laatste bent kun je uitrekenen welke nummers er nog inzaten. Nu was het indie tijd de gewoonte dat een derde van de lotelingen in dienst moest. Maar daar kwamen dan bij die Broederdienst hadden en die afgekeurd werden. Nu was die lichtung waar ik toen bij was een zeer slechte. Veel ongelukkigen en veel met broederdienst. Die kwamen dus niet in aanmerking, Ik moest dus wel een hoog nummer trekken om vrij te zijn. Nou dat was voor elk maar ook. Nummer 17 bleef liggen en was voor mij. Ik hoefde dus niet te twifelen en was er uit. Zeer tot blijdschap vanzelf van Pietje Snoep, die vanzelfsprekend er ook direkt bij was, toen ik uit 't Gemeentehuis kwam.